

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ondřeje Kubáta a soudkyň JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D. a JUDr. Blanky Trávníkové ve věci

navrhovatele: ; JUDr. Jaroslav Brož, MJur, IČO 72480645

sídlem Marie Steyskalové 767/62, 616 00 Brno

insolvenční správce dlužníka [jméno] [příjmení], narozeného [datum] bytem [adresa]

zastoupený advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem Rohanské nábřeží 671/15, 186 00 Praha 8

za účasti: ; BOHEMIA ENERGY entity s. r. o., IČO 27386732

sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1

zastoupená advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]

sídlem 28. října 767/12, 110 00 Praha 1

o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti BOHEMIA ENERGY entity s. r. o. ze dne 7. prosince 2021, k odvolání této společnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. února 2025, č. j. 73 Cm 49/2022-110,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výroku II. mění tak, že se návrh, aby byla vyslovena neplatnost usnesení valné hromady společnosti BOHEMIA ENERGY entity s. r. o. konané dne 7. prosince 2021, kterým, Valná hromada společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. schvaluje ukončení dodávek elektřiny a plynu zákazníkům společnosti BOHEMIA ENERGY entity s. r. o.“ zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen zaplatit společnosti BOHEMIA ENERGY entity s. r. o. k rukám jejího advokáta na náhradě nákladů za řízení před soudy obou stupňů částku 41 238,50 Kč, a to do tří dnů právní moci usnesení.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Praze návrh navrhovatele, aby soud vyslovil, že usnesení valné hromady účastníka BOHEMIA ENERGY entity s. r. o. (dále též jen, „společnost“), kterým valná hromada rozhodla, Valná hromada společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. volí pana [jméno] [příjmení], advokáta zapsaného v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod evidenčním číslem 14595, se sídlem Jungmannova 745/24, Nové Město, Praha 1, PSČ 110 00, předsedou valné hromady a pana [jméno] [příjmení], advokáta zapsaného v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod evidenčním číslem 16266, se sídlem 28. října 767/12, Nové Město, Praha 1, PSČ 110 00, zapisovatelem.“, zamítl (výrok I.), dále rozhodl tak, že usnesení valné hromady společnosti, konané dne 7. prosince 2021 (dále též jen, „předmětná valná hromada“), kterým, valná hromada rozhodla“ takto: „Valná hromada společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. schvaluje ukončení dodávek elektřiny a plynu zákazníkům společnosti BOHEMIA ENBERGY entity s. r. o.“ je nicotné (výrok II.), tak, že návrh navrhovatele, aby soud vyslovil, že usnesení předmětné valné hromady, kterým valná hromada rozhodla takto: „Valná hromada společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. bere na vědomí dopis insolvenčního správce Tomáše Bárty, JUDr. Jaroslava Brože MJur, ze dne 12. října 2021“, zamítl (výrok III.) a tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).

2. Soud prvního stupně vyšel z těchto zjištění:

-) navrhovatel je insolvenčním správcem dlužníka [jméno] [příjmení], na jehož majetek byl prohlášen konkurs;
-) společnost má dva jednatele, kteří byli jednately i v době předmětné valné hromady, a to [jméno] a [jméno] [příjmení];
-) předmětné valné hromady se osobně zúčastnila jednatelka [jméno] [příjmení] a právní zástupce navrhovatele, v jejím průběhu byla přijata usnesení uvedená ve výrocích I. – III. usnesení soudu prvního stupně. Společníci Bohemia Energy Holding B. V. a MR COMMUNICATIONS, s. r. o. hlasovali korespondenčně;
-) proti předmětným usnesením vznesl na předmětné valné hromadě navrhovatel protest a odkázal i na předchozí protest ze dne 6. prosince 2021;
-) dle tiskové zprávy skupiny Bohemia Energy ze dne 13. října 2021 společnost ukončila dodávku elektřiny a plynu;
-) podle čl. X odst. 7 společenské smlouvy společnosti (v úplném znění k datu 10. srpna 2018) musí být pozvánka na valnou hromadu doručena společníkům 5 dní přede dnem konání valné hromady.

3. Výrok II. odůvodnil soud prvního stupně tím, že navrhovatel je jako insolvenční správce dlužníka oprávněn k podání návrhu, neboť podíl dlužníka ve společnosti je zapsán v majetkové podstatě (dlužníka). Zkrácení lhůty 15 dnů pro oznámení písemné pozvánky na valnou hromadu není zákonem vyloučeno, § 184 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /dále jen, z. o. k. /, není kogentní. Rozhodnutí o ukončení dodávek elektřiny a plynu je rozhodnutím náležejícím do obchodního vedení společnosti, které valná hromada činit nemůže a nemůže si je ani ke svému rozhodnutí vyhradit podle § 195 odst. 2 z. o. k. Rozhodnutí o ukončení dodávek elektřiny a plynu zákazníkům je rozhodnutím představujícím projev vůle společnosti navenek ke svým zákazníkům, reálný krok, na jehož základě zákazníci přestanou dostávat služby společnosti. Jedná se o konkrétní, faktické, manažerské rozhodnutí, které je součástí rozhodování o provozu podniku (závodu), neboť je rozhodnuto, že provoz společnosti bude omezen tak, že další služby nebude dodávat. Rozhodnutí o ukončení dodávek je rozhodnutím obchodního vedení i za situace, kdy samotné ukončení poskytování služeb proběhlo zhruba dva měsíce před konáním valné hromady. Nejedná se o jiné vhodné opatření, které mohou jednatele navrhnout v situaci, kdy společnosti hrozí úpadek podle § 182 z. o. k. Termín jiné vhodné opatření je zde uváděn v souvislosti s případným návrhem na zrušení společnosti, kdy jednatel může navrhnout buď přímo zrušení společnosti nebo jiný obdobný postup. Nejedná se však o situaci, kdy by měl být vyloučen zákaz udělování pokynů k obchodnímu vedení. Lze tak dle soudu prvního stupně shrnout, že pokud je rozhodnutí o ukončení dodávek posouzeno jako pokyn nepřípustný, tak jej již nelze definovat jinak, a tedy posoudit současně jako přípustné jiné vhodné opatření podle § 182 z. o. k. Proto byla vyslovena jeho nicotnost. O nákladech řízení rozhodl soud prvního stupně podle § 142 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), protože navrhovatel se domáhal vyslovení neplatnosti tří usnesení a úspěšný byl ohledně jednoho. Z hlediska obsahu rozhodnutí jsou rozhodnutí o zvolení předsedy a zapisovatele valné hromady a o vzetí dopisu s nároky navrhovatele srovnatelná s rozhodnutím o ukončení dodávek zákazníkům. Procesní úspěch tak soud považuje za srovnatelný.

4. Proti výrokům II. a IV. usnesení podala společnost odvolání. Navrhuje, aby byl návrh ve věci samé ve výroku II. zamítnut a aby společnosti byla přiznána náhrada nákladů řízení.

5. Společnost zejména namítá, že další vhodné opatření ve smyslu § 182 z. o. k., než bylo schválení ukončení činnosti společnosti, nebylo možné navrhnout. Možnosti jednatelů reagovat

na mimořádné okolnosti totiž byly zásadním způsobem omezeny nařízeným předběžným opatřením dle usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. března 2018, č. j. 14 Cmo 426/2017-363. Vážnými důvody dle § 182 z. o. k. se podle komentářové literatury rozumí takové okolnosti mající významný vliv na chod společnosti, že je namístě, aby společníci byli o těchto okolnostech informováni a měli možnost se vyslovit k tomu, zda a jak na ně bude společnost reagovat. I pokud by předmětné usnesení uvedené ve výroku II. usnesení soudu prvního stupně (dále též jen „předmětné usnesení“) představovalo pokyn do obchodního vedení, i tak by valná hromada rozhodovala v rámci své působnosti, což podrobněji odůvodňuje. Na toto usnesení může být nazíráno jako na závazný pokyn do strategického řízení společnosti, v souladu s § 195 odst. 2 a § 190 odst. 3 z. o. k. Těmito námitkami se však soud prvního stupně vůbec nezabýval. Pokud jde o výrok o nákladech řízení, zákon nedovoluje soudu srovnávat věcně jednotlivá usnesení a rozhodnout podle toho, jakou práci měl s vypracováním odůvodnění. Procesní úspěch společnosti proto převyšuje úspěch navrhovatele, který by měl být zavázán k náhradě nákladů řízení.

6. Navrhovatel odvolání neshledává důvodným.

7. Uvádí zejména, že předmětné usnesení nemůže být jiným vhodným opatřením už proto, že nijak nereagovalo na tržní situaci v oblasti energií, nýbrž na již jednou přijaté opatření (faktické ukončení dodávek energií a podání žádosti o zrušení licencí, které zpětně „posvěcovalo“). Valnou hromadu k přijetí opatření ve smyslu § 182 z. o. k. bylo možné a vhodné svolat již před faktickým ukončením dodávek energií, to se ovšem nestalo a činnost byla ukončena obchodním rozhodnutím statutárního orgánu společnosti. Předmětná valná hromada žádné jiné opatření nepřijala. Tvrzení, že ukončení činnosti bylo způsobeno předběžným opatřením, je účelově budovaná výmluva, což je blíže odůvodňováno. Posuzované předmětné usnesení nemohlo být ani pokynem k obchodnímu vedení, protože pozvánka nesplňovala věcné náležitosti žádosti o pokyn a byla rozeslána opožděně. V pozvánce se neobjevuje žádný konkrétní a přesně definovaný pokyn, nýbrž jen zcela obecná floskule „schválení ukončení dodávek plynu a elektřiny“, což je formulace, která zjevně nevyhovuje požadavkům na formulaci pokynu. Pozvánka neobsahuje ani žádné relevantní odůvodnění, proč je takový pokyn potřebný, když už k ukončení činnosti došlo. Pozvánka byla navrhovatelé doručena pouhých 5 dnů před konáním předmětné valné hromady, přičemž čl. X písm. A bod 7 společenské smlouvy společnosti, který zkracuje lhůtu pro svolání valné hromady na 5 dní, je neplatný pro rozpor s § 184 odst. 1 z. o. k., což je blíže odůvodňováno. Nelze udílet pokyn k tomu, co se již stalo. Údajná žádost o pokyn, tak i samotné rozhodnutí valné hromady byly realizovány až poté, co došlo k ukončení dodávek. Je nasnadě, že nelze udílet „pokyn“ k tomu, co už se stalo. Pokud by valná hromada měla rozhodovat o záležitostech strategického vedení, musela by si tuto agendu atrahovat podle § 190 odst. 3 z. o. k., k žádnému rozhodnutí o vyhrazení této záležitosti do působnosti valné hromady však nedošlo a společnost to ani netvrdí. K argumentaci stran nákladů řízení uvádí, že navrhovatel byl úspěšný ve vztahu k centrálnímu bodu valné hromady. Z materiálního pohledu byl úspěšný fakticky v plném rozsahu a povinnost hradit náklady měla být uložena společnosti.

8. Odvolací soud proto přezkoumal usnesení soudu prvního stupně včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o. s. ř. ve spojení s § 1 odst. 3, 4 a § 28 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“)) a odvolání shledal důvodným. Řízení v dané věci je řízením ve statusové věci právnických osob podle § 85 písm. a) z. ř. s., a proto se podle § 1 odst. 3, 4 z. ř. s. podpůrně použije občanský soudní řád všude tam, kde příslušná otázka není řešena přímo v rámci z. ř. s.

9. Je vycházeno ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, jejichž správnost nebyla v rozsahu potřebném pro posouzení a rozhodnutí věci účinně zpochybněna. Pro stručnost na ně proto odvolací soud odkazuje (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. listopadu 2011, sp. zn. 29 Cdo 3450/2011, či ze dne 4. května 2004, sp. zn. 29 Odo 257/2002, jež jsou dostupná, stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu, např. na internetových stránkách [\[webová adresa\]](#)).

10. Navrhovatel při jednání odvolacího soudu doznal (v návaznosti na jeho předchozí tvrzení), že společnost před konáním předmětné valné hromady, ke dni jejího konání a poté nebyla (objektivně) schopna dodávat elektřinu nebo plyn svým zákazníkům, což bylo před jejím konáním, resp. ke dni jejího konání známé a zřejmé i navrhovateli. Další doplnění dokazování nebylo prováděno, neboť navržené důkazy nebyly způsobilé na rozhodných skutkových a právních závěrech pro posouzení věci ničeho změnit.

11. Podle § 182 z. o. k. jednatel svolá jednání valné hromady bez zbytečného odkladu poté, co zjistí, že společnosti hrozí úpadek podle jiného právního předpisu, nebo z jiných vážných důvodů, zejména je-li ohrožen cíl sledovaný společností, a navrhne valné hromadě zrušení společnosti nebo přijetí jiného vhodného opatření, ledaže jiný právní předpis stanoví jinak.

12. Podle § 184 odst. 1 z. o. k. místo, datum a hodina konání valné hromady a její pořad se společníkům oznámí písemně nejméně 15 dnů přede dnem jejího konání, neurčí-li společenská smlouva jinak; součástí pozvánky je i návrh usnesení valné hromady.

13. Podle § 51 odst. 2 z. o. k. člen statutárního orgánu kapitálové společnosti může požádat nejvyšší orgán obchodní korporace o udělení pokynu týkajícího se obchodního vedení; tím není dotčena jeho povinnost jednat s péčí řádného hospodáře.

14. Podle § 155 z. o. k. společník má právo na valné hromadě i mimo ni požadovat od jednatelů informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti, kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech a další práva na informace určená společenskou smlouvou; to platí obdobně pro společnickova zástupce, bude-li zavázán alespoň ke stejné mlčenlivosti jako společník a společnost tuto skutečnost doloží.

15. Podle § 156 odst. 1 z. o. k. jednatele mohou poskytnutí informace podle § 155 zcela nebo zčásti odmítnout jen tehdy, pokud a) jde o utajovanou informaci podle jiného právního předpisu, b) je požadovaná informace veřejně dostupná.

16. Předmětná valná hromada byla svolána z jiného vážného důvodu ve smyslu § 182 z. o. k., jímž je ohrožení cíle sledovaného společností, což je v pozvánce po skutkové stránce určité a tomu odpovídajícím způsobem popsáno (především uvedením toho, že dle ustanovení § 182 zákona o obchodních korporacích je jednatel povinen svolat valnou hromadu společnosti z vážných důvodů, zejména je-li ohrožen cíl sledovaný společností, toho, že dne 12. října 2021 financující banky nejenže nečekaně odmítly vyjednávané navýšení úvěrového rámce provozního úvěru a prodloužení jeho splatnosti, ale přišly též s žádostí o předčasné splacení veškerých úvěrů poskytnutých společností, a toho, že všechny smlouvy o dodávkách plynu a/nebo elektřiny uzavřené mezi společností a zákazníky zanikly, a to ke dni 14. října 2021 (v případě smluv o dodávkách elektřiny) a ke dni 17. října 2021 (v případě smluv o dodávkách plynu), neboť v uvedené dny došlo ze zákona k ukončení dodávek podle sjednaných smluv); k přípustnosti tohoto a dalších detailnějších skutkových zjištění založených na listinném důkazu (listinných důkazech) řádně provedeném (provedených) soudem prvního stupně, aniž by bylo nutno jej (je) opakovat, srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. února 2021, sp. zn. 27 Cdo 4220/2019, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. dubna 2022, sp. zn. 26 Cdo 2171/2021.

17. Návrh předmětného usnesení, tj., Valná hromada společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. schvaluje ukončení dodávek elektřiny a plynu zákazníkům společnosti BOHEMIA ENERGY entity s. r. o., pak představuje takové vhodné opatření ve smyslu § 182 z. o. k., co do významu srovnatelné s rozhodnutím o zrušení společnosti. Z. o. k. konkrétní vhodná opatření, vyjma zrušení společnosti, nespecifikuje, a v tomto kontextu platí, že jelikož společnost byla založena (společenskou) smlouvou, je věcí (rozhodnutí) společníků, zda a za jakých předpokladů bude společnost nadále vykonávat či nevykonávat svoji činnost. Společníci tak mohou i rozhodnout o zrušení společnosti nebo zvolit jiný postup, který bude mít za následek, že

společnost svoji činnost přestane vykonávat (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. února 2019, sp. zn. 27 Cdo 4030/2017, *mutatis mutandis*). Úkolem soudu pak není posuzovat, zda je takové rozhodnutí (předmětné usnesení) věcně důvodné, zda odpovídá zájmu společnosti (tedy i zda je včasné, vhodné či účelné), resp. zda je v širším smyslu materiálně opodstatněné (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. června 2007, sp. zn. 29 Odo 984/2005, uveřejněné pod č. 30/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní, nebo usnesení ze dne 19. listopadu 2025, sp. zn. 27 Cdo 1963/2025). Předmětná valná hromada tak byla svolána k rozhodnutí o předmětném usnesení, které je ve smyslu § 182 z. o. k. návrhem vhodného opatření.

18. Odvolací soud nesdílí závěr, že předmětné usnesení představuje pokyn týkající se obchodního vedení, který je nepřípustný (§ 195 odst. 2 z. o. k.). O takový pokyn totiž nejde v případě, když jde o pokyn strategického, popřípadě koncepčního vedení (společnosti), je-li udělen za podmínek § 51 odst. 2 z. o. k. (srov. např. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 11. září 2019, sp. zn. 31 Cdo 1993/2019, uveřejněné pod č. 2/ 2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek; podobně Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: *Zákon o obchodních korporacích. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, komentář k § 195, marg. č. 5).

19. Z obsahu předmětného usnesení, provedeného dokazování i tvrzení účastníků je zřejmé, že schválení ukončení dodávek elektřiny a plynu zákazníkům společnosti takové strategické rozhodnutí představuje, neboť se týká stěžejní podnikatelské činnosti společnosti (tj. pokud se společnost dle tiskové zprávy ze dne 13. října 2021, jak zjistil soud prvního stupně, rozhodla ukončit podnikatelskou činnost, tedy dodávky elektřiny a zemního plynu zákazníkům, aniž by tento závěr byl zpochybněn, resp. pokud společnost dne 31. října 2021 ukončila svou činnost a přestala svým zákazníkům dodávat energie a nelze minimálně v dohledné době reálně očekávat obnovení obchodní činnosti společnosti, jak navrhovatel tvrdí).

20. Odvolací soud proto v této části právního posouzení uzavírá, že v rámci valné hromady svolané z důvodu § 182 z. o. k. může být valné hromadě navrženo přijetí strategického pokynu jakožto přijetí jiného vhodného opatření (shodně srov. např. Dohnal, J. *Správa a řízení obchodní korporace v hrozícím úpadku*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024, s. 107-110).

21. V poměrech posuzované věci byly splněny i předpoklady vyžádání tohoto strategického pokynu postupem podle § 51 odst. 2 z. o. k.

22. Důvod pro jeho udělení byl v pozvánce na předmětnou valnou hromadu (podepsané jednatelem společnosti) odůvodněn (též) výše (v odst. 16. odůvodnění) popsány skutečnostmi (aniž by jinak odůvodnění usnesení navrženého k přijetí bylo § 184 odst. 1 z. o. k. vyžadováno), které představují rozbor toho, proč jednatele jeho udělení (tj. přijetí předmětného usnesení v rámci § 182 z. o. k.) žádají, přičemž pokyn (obsah předmětného usnesení) byl formulován dostatečně konkrétně (srov. např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7. května 2019, sp. zn. 14 Cmo 244/2018, dostupné např. v aplikaci [webová adresa]), byť ne zcela pregnantně (neobsahuje např. výslovné uvedení toho, že jde o pokyn jednatelům). Přesto je zřejmé, že valná hromada mohla (v důsledku) obsah předmětného usnesení buď schválit (tj. pokyn materiálně udělit) nebo nikoliv (tj. pokyn materiálně neudělit), a pokud jej schválila, je zřejmé, že je povinen se jím řídit (tj. nevykonávat zmíněnou podnikatelskou činnost jako nutný a zřejmý důsledek schválení ukončení dodávek elektřiny a plynu zákazníkům) především statutární orgán (§ 163, § 9 odst. 2 o. z., § 194 odst. 1, § 51 odst. 2, věta za středníkem z. o. k.). Posouzení, že jde o pokyn valné hromady, je v souladu s pravidlem, že usnesení valné hromady je jako právní jednání třeba vykládat tak, že je spíše platné než neplatné (§ 547, § 9 odst. 2 o. z.).

23. Výklad obsahu předmětného usnesení (usnesení valné hromady společnosti) je nutno provádět zásadně objektivně, neboť toto právní jednání se může týkat práv a povinností osob, jež se členy společnosti mohou stát (stanou) v budoucnu nebo osob, které nebyly účastny jeho přijetí

(např. budoucího statutárního orgánu). To znamená, že mohou být vykládány jen dle v něm vyjádřeného projevu vůle, tedy dle významu, jaký by mu zpravidla přikládala osoba v postavení toho, jemuž je projev vůle určen, nikoliv dle úmyslu osob, které rozhodnutí přijaly, resp. hlasovaly pro jeho přijetí, pokud tento úmysl neodpovídá tomuto významu (§ 556 odst. 1 o. z.), neboť takový výklad by byl v rozporu s § 2 odst. 1 o. z., čímž by neodpovídal účelu (smyslu) § 556 odst. 1 o. z. v těchto případech (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. prosince 2019, sp. zn. 27 Cdo 5749/2017, a přiměřeně též např. Ronovská, K., Havel, B., Povaha a pravidla výkladu (nejen) zakladatelských právních jednání soukromých korporací, Právní rozhledy 18/2016, C. H. Beck). Při tomto výkladu tak platí, že určitost obsahu projevu vůle musí vyplývat z textu listiny, na níž je projev vůle zaznamenán (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. června 2005, sp. zn. 26 Cdo 404/2005, *mutatis mutandis*). Nestačí proto, je-li osobám rozhodnutí přijímajícím jasné, co je jeho předmětem, není-li to objektivně seznatelné osobám, které v tomto postavení nejsou (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. února 2002, sp. zn. 33 Odo 311/2001, nebo ze dne 27. března 2002, sp. zn. 33 Odo 512/2000, *mutatis mutandis*, či usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. února 2023, sp. zn. 14 Cmo 274/2022, dostupné např. v právní aplikaci [webová adresa]).

24. Při tomto výkladu je bez pochybností zřejmé, že předmětné usnesení nijak neschvaluje právní či protiprávní jednání, které nastalo (které jednatele společnosti měli učinit) v minulosti (protože takto vyložený, určitý a srozumitelný projev vůle se doby minulé nijak netýká), nýbrž schvaluje ukončení dodávek elektřiny a plynu zákazníkům společnosti od okamžiku jeho přijetí do budoucna (implicitně, § 45 odst. 5 z. o. k.).

25. Pokud tedy došlo k zániku všech smluv o dodávkách plynu či elektřiny zákazníkům společnosti (jak je v odůvodnění předmětného usnesení v rámci pozvánky na předmětnou valnou hromadu uvedeno), předmětným usnesením není jejich ukončení nijak schvalováno, nýbrž schvalováno je ukončení dodávek. Není významné, zda dodávky těchto energií byly v minulosti ukončeny (jejich ukončení v době minulé není předmětem schválení), určující je to, že dle předmětného usnesení (rozhodnutí společníků) mají být ukončeny (plyn a elektřina již nemají být dodávány). Jak bylo vyloženo výše, zda jde o opatření pro společnost (objektivně) materiálně vhodné, nepodléhá soudnímu přezkumu.

26. Nepřípadným je tedy závěr, že by na předmětné valné hromadě bylo schváleno jednání z minulosti, aby za něj nebyli jednatele společnosti odpovědní. Pokud jednatele v minulosti porušili povinnost péče řádného hospodáře při výkonu funkce (§ 159 odst. 1 ve spojení s § 9 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku), následky takového porušení nejsou předmětným usnesením dotčeny.

27. K námitce, že lhůta ke svolání předmětné valné hromady byla zkrácena na 5 dnů, třeba uvést, že § 184 odst. 1 z. o. k. její zkrácení ve společenské smlouvě připouští, a na takto zkrácené délce není ničeho protiprávního. K doručení pozvánky na předmětnou valnou hromadu navrhovateli došlo včas. O to více je však důležité, zda bylo naplněno právo navrhovatele na informace, uplatnil-li jej navrhovatel důvodně.

28. Lze připomenout, že společník má právo na valné hromadě požadovat od jednatelů informace o společnosti (§ 155 z. o. k.). Rozhodovací soudní praxe je ustálena v posouzení (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. října 2024, sp. zn. 27 Cdo 945/2024), že

-) právo požadovat od jednatelů informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti a kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech (§ 155 z. o. k.) představuje jedno ze základních práv plynoucích z účasti ve společnosti s ručením omezeným (§ 31 z. o. k.). Jeho účelem je umožnit společníkovi podílet se na řízení společnosti (§ 167 odst. 1 z. o. k.), resp. realizovat další práva, jež zákon společníkovi dává (právo hlasovat o návrzích usnesení valné hromady, právo podat společnickou žalobu atd.);

-) společníkovi společnosti s ručením omezeným zákon garantuje širší právo na informace, než jaké má společník akciové společnosti coby typické kapitálové společnosti. Společníci společnosti s ručením omezeným je mohou (na rozdíl od akcionářů) vykonávat i mimo zasedání valné hromady a nejsou vázáni pořadem jednání takového zasedání (srov. v poměrech akciové společnosti tzv. právo na vysvětlení dle § 357 odst. 1 z. o. k.);

-) jednatele společnosti s ručením omezeným nemohou odmítnout poskytnutí informace jen proto, že by její zpřístupnění společníkovi mohlo způsobit společnosti či jí ovládaným osobám újmu (srov. v akciové společnosti § 359 písm. a) z. o. k.). Důvod pro odmítnutí požadované informace naplní ex lege toliko skutečnosti uvedené v § 156 odst. 1 z. o. k. Společníkovi společnosti s ručením omezeným pak zákon zakládá i právo nahlížet do dokladů společnosti a kontrolovat údaje v nich obsažené; akcionáři takové právo zákon nedává;

-) s ohledem na smysl a účel právní úpravy práva na informace může společník požadovat výlučně takové informace (a nahlížet toliko do takových dokladů společnosti), které jsou potřebné k tomu, aby získal rozumný přehled o záležitostech společnosti (včetně osob jí ovládaných, jsou-li společnosti takové informace k dispozici) a mohl řádně vykonat svá práva. Mezi takové informace nepochybně patří zejména informace o rozsahu a struktuře jmění společnosti a o významnějších právních jednáních, která mohou mít na toto jmění vliv.

29. Aby však nesplnění povinnosti poskytnout společníkovi na valné hromadě požadované informace bylo (mohlo být) důvodem pro vyslovení neplatnosti na valné hromadě přijatého usnesení (§ 191 z. o. k.), musejí mít takto požadované (a neposkytnuté) informace objektivní význam pro uplatnění práv a povinností společníka ve vztahu k návrhu takového usnesení, tj. v podstatě pro uvážení, jak a zda o jeho návrhu bude hlasovat.

30. Pokud bylo ke dni konání předmětné valné hromady navrhovateli známé a zřejmé, že k tomuto dni a poté nebyla (objektivně) společnost schopna dodávat elektřinu nebo plyn svým zákazníkům, pak pro uplatnění uvedených práv nemají (neměli) na předmětné valné hromadě jím vznesené dotazy (§ 155 z. o. k.) objektivní význam, což je z jejich obsahu bez dalšího zřejmé.

31. Konkrétně to dopadá (stručněji vyjádřeno) na požadavek na informaci o tom, jakým způsobem probíhá vypořádání zálohových plateb bývalých zákazníků společnosti, jakým způsobem společnost hodlá řešit nároky svých zákazníků na náhradu újmy v souvislosti s ukončením činnosti společnosti, zda má společnost dostatek finančních rezerv k pokrytí všech nároků, které jsou vůči ní aktuálně vznášeny, zda se chystají jednatele k podání dlužnického insolvenčního návrhu, dále na požadavek na doložení úvěrové dokumentace a s tím související komunikaci s financujícími bankami, analýz a predikcí vývoje cen elektřiny a plynu v roce 2021, které sloužily jako podklad pro obchodní vedení společnosti, zejména pro nákup energií, informaci, jak byly vyhodnocovány a zohledněny růstové trendy ceny energií v roce 2021 ve způsobu podnikání společnosti, tj. jak byla společnost na tento vývoj připravena na plnění svých závazků, a na podklady ke krokům, které společnost zvažovala v návaznosti na údajné zesplatnění úvěrového financování ze strany financujících bank a zda s návrhem tohoto postupu seznámila insolvenčního správce.

32. Jelikož takto požadované (a neposkytnuté) informace význam pro rozhodnutí o tom, zda a jak bude společník o návrhu na přijetí předmětného usnesení hlasovat, nemají, není (v poměrech posuzované věci) významné, že navrhovateli neměly být poskytnuty, že na předmětné valné hromadě byla přítomna jen jednatelka společnosti a že technické problémy s připojením dalšího jednatele měly znemožňovat jeho adekvátní reakci na dotazy zástupce navrhovatele, jakož je i nadbytečné zabývat se tím, zda byl navrhovatel oprávněn tyto informace (s ohledem na své postavení v té době) vůbec požadovat.

33. Návrh na vyslovení neplatnosti předmětného usnesení byl proto podán nedůvodně, a proto odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku II. podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř.

změnil tak, že tento návrh zamítl. Je tomu tak proto, že byl formálně podán návrh na vyslovení neplatnosti usnesení, a proto byl zamítnut ve znění takto podaném, a nikoliv ve znění jeho nicotnosti tak, jak o něm rozhodl soud prvního stupně na podkladě § 90 odst. 1 z. ř. s. (výrok I. usnesení odvolacího soudu).

34. O nákladech řízení (výrok II. usnesení odvolacího soudu) bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, 2 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., protože společnost byla v řízení plně úspěšná. Pokud jde o úkony právní služby vykonané (jejím advokátem) do 31. prosince 2024, ty jsou posuzovány podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve znění účinném do 31. prosince 2024 (dále jen, „AT24“), s ohledem na čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb., kterou byl AT s účinností od 1. ledna 2025 novelizován, pokud jde o úkony vykonané od 1. ledna 2025, ty jsou posuzovány podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v platném znění (dále jen, „AT“).

35. V řízení před soudem prvního stupně advokát společnosti účelně vykonal nebo učinil celkem 8 úkonů právní služby. Pokud jde o období do 31. prosince 2024, vykonal nebo učinil 1x úkon převzetí přípravy a zastoupení advokátem podle § 11 odst. 1 písm. a) AT, 1x úkon spočívající v podání vyjádření ve věci samé (jež došlo soudu dne 26. ledna 2023) podle § 11 odst. 1 písm. d) AT, 1x úkon spočívající v podání dovolání podle § 11 odst. 1 písm. k) AT a 1x vyjádření k odvolání proti usnesení o přerušení řízení podle § 11 odst. 2 písm. c) AT, za což společnosti náleží 3x 3 100 Kč za první tři úkony a 1 550 Kč na naposledy uvedený úkon (určeno na podkladě § 9 odst. 4 písm. c) AT z tarifní hodnoty 50 000 Kč (ve spojení s § 7 bodem 5 AT)), a dále paušální náhrada ve výši 300 Kč za každý z těchto úkonů (§ 13 odst. 4 AT). Pokud jde o období od 1. ledna 2025, advokát společnosti vykonal nebo učinil 1x úkon spočívající v podání vyjádření ve věci samé (vyjádření došlo soudu dne 10. února 2025) podle § 11 odst. 1 písm. d) AT, 1x podání odvolání podle § 11 písm. k) AT a 2x úkon účasti na jednání (dne 21. ledna 2025 před soudem prvního stupně a dne 1. prosince 2025 před soudem odvolacím) podle § 11 odst. 1 písm. g) AT, za což společnosti náleží 4x 5 620 Kč (určeno na podkladě § 9 odst. 4 písm. b) z tarifní hodnoty 113 000 Kč (ve spojení s § 7 bod 5 AT)), a dále paušální náhrada ve výši 4x 450 Kč za tyto úkony dle § 13 odst. 4 AT Celkem tak společnosti na náhradě nákladů za řízení před soudy obou stupňů náleží 41 238,50 Kč ($3 \times 3\,100\text{ Kč} + 1\,550\text{ Kč} + 4 \times 300\text{ Kč} + 4 \times 5\,620\text{ Kč} + 4 \times 450\text{ Kč} + 21\% \text{ DPH}$ (protože právní zástupce společnosti je společníkem právnické osoby, jež je plátcem této daně ve smyslu § 137 odst. 3 písm. b) o. s. ř. účinností od 25. února 2014), a k tomu připočtená částka zaplaceného soudního poplatku za podané odvolání ve výši 2 000 Kč).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze. Nebudou-li povinnosti uložené tímto usnesením splněny dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí.

Praha 25. února 2014

JUDr. Ondřej Kubát
předseda senátu